

10 порад для психолога, як взаємодіяти з жорстокими батьками

Зверніться до директора ЗДО і розкажіть про дитину та її травму. Як діяти далі — зателефонувати у соціальні служби, викликати батьків до закладу чи звернутися до медичної установи — вирішує адміністрація з огляду на тяжкість травм, які отримала дитина.

Візьміть на себе повноваження розв'язати проблему, якщо адміністрація ЗДО відмовляється втручатися у справу. Зверніться в лікарню, до соціальних служб чи інших компетентних органів. Утім, усвідомте, адміністрація не підтримуватиме вашу ініціативу.

Фіксуйте інформацію на диктофон чи відеотехнічні засоби. Пам'ятайте, дитина, яка відкрито розповіла про те, що з нею сталося, може змінити свою розповідь під впливом батьків.

Проводьте зустріч з батьками в присутності адміністрації ЗДО або записуйте вашу розмову на диктофон чи відеотехнічні засоби .

Відчувайте свої кордони та захищайте їх. Нікому не давайте змоги принижувати вашу гідність. Якщо після розмови з адміністрацією ЗДО або батьками ви довго не можете переключитися на щось інше, зверніться до супервізора. Можливо, у вашій душі вібрують власні особисті або дитячі травми, і настав час їх розв'язати.

Не ставайте ні на чий бік. Ви — не адвокат дитини і не обвинувач жорстоких батьків. Якщо ви зберігатимете нейтралітет, то матимете більше шансів, щоб достукатися до батьків і надати кваліфіковану допомогу дитині.

Не займайтеся рятівництвом. Дитина, яка постраждала від жорстокості батьків, потребує поваги та підтримки. Батьки для неї завжди залишатимуться батьками, щоб вони не робили. Якщо в своєму рятівництві ви ніяк не можете зупинитися, можливо, це активізувалися ваші особисті або дитячі травми, які слід розв'язати.

Зберігайте спокій та будьте непохитними. Жорстокі батьки легко відчують, якщо психолог внутрішньо нестійкий. А тому починають діставати фахівця, дошкуляти йому та провокувати сварки. Так активізується зв'язка «агресор» — «жертва». Якщо ви даєте змогу втягувати себе у конфлікти, терміново зверніться до супервізора або пройдіть тренінги, аби оволодіти знаннями та навичками роботи зі співзалежними батьками.

Говоріть завжди просто та лаконічно. Якщо ви починаєте великі промови або пояснення, то мимоволі втягуєте себе у стосунки «агресор» — «жертва». На запитання батьків відповідайте завжди коротко — «так» або «ні». Ніколи не говоріть забагато і відповідайте лише на ті запитання, які вам ставлять.

Не оцінюйте і не засуджуйте. Якщо ви схильні критикувати, то жорстокі батьки зчитують це на внутрішньому плані, отже — залюбки з вами сваритимуться. Пам'ятайте, напад — найліпший спосіб захисту. У будь-якому разі пройдіть супервізію чи навчання щодо роботи зі співзалежними батьками або з батьківською патологією.